

Helsinki 23.8.2007
Dnro 2007-00492
Viite Sisäasiainministeriön ulkomaalaisosaston lausuntopyyntö
Asia Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittäminen

Sisäasiainministeriön ulkomaalaisosastolle

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallitus esittää lausuntonaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittämisestä seuraavaa:

Yleisiä näkökohtia

Kirkkohallitus suhtautuu myönteisesti komission tekemiin aloitteisiin. Keskustelu yhtenäisen ja korkeatasoisen eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan kehittämisestä on tärkeää. Kirkkohallituksen mielestä EU:n turvapaikkapolitiikka on viime aikoina ollut hyvin kontrollipainotteinen, keskittyen lähinnä laittoman maahanmuuton torjuntaan. Vuoden 1999 Tampereen huippukokouksen EU:n turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalle asettamat, korkeita ihmisoikeusstandardeja korostavat tavoitteet ovat jääneet saavuttamatta.

Kirkko pitää kaikkia ihmisiä Jumalan luomina; jokaisessa ihmisessä on Jumalan kuva. Siksi jokaista ihmistä, hänen ihmisarvoaan ja koskemattomuuttaan on kunnioitettava. Myös jokaista turvapaikanhakijaa tulee kohdella hänen ihmisarvoaan kunnioittaen koko turvapaikkaprosessin ajan.

Kirkkohallitus toivookin todellista ja laajaa keskustelua Euroopan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan arvoista ja tavoitteista. Tavoitteena tulee olla johdonmukainen, avoin, kestävä ja koherentti sekä ihmisoikeuksia, ihmisarvoja ja perusoikeuksia kunnioittava ja kaikkien ihmisten yhdenvertaisuutta edistävä politiikka. Lähtökohtana tulee olla ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja suojelun tarjoaminen sitä tarvitseville.

Kirkkohallitus on erityisen huolissaan siitä, että osa Eurooppaan pyrkiviä ihmisiä menettää henkensä matkalla, esimerkkinä Välimerellä ja Atlantilla sattuneet lukuisat hukkumistapaukset. Laillisia maahanmuuton väyliä tulisi lisätä kolmansien maiden kansalaisille. Kaikkien jäsenvaltioiden tulisi myös sitoutua jo hyväksytyjen säädösten tehoakseen täytäntöönpanoon, ja unionin yhteisen turvapaikkapolitiikan tulisi noudattaa täysimääräisesti Geneven pakolaissopimusta.

Lisäksi tulisi suhtautua myönteisesti turvapaikanhakijoihin ja pakolaisiin. Heidät tulisi nähdä ongelmien ja uhkien asemasta positiivisena voimavarana esimerkiksi työmarkkinoilla. Myönteistä asenneilmapiiriä tulisi edistää eurooppalaisissa yhteiskunnissa.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on lähes 30 vuotta tehnyt työtä pakolaisten ja maahanmuuttajien parissa. Kirkko toimii tässä suhteessa läheisessä yhteistyössä Euroopan kirkkojen siirtolaiskomission (Churches' Commission for Migrants in Europe, CCME) kanssa. CCME tulee tässä asiassa antamaan yhteisen lausunnon Euroopan kirkkojen konferenssin kirkko- ja yhteiskuntakomission (CSC) kanssa.

Komission vihreä kirja yhteisestä eurooppalaisesta turvapaikkajärjestelmästä

Kirkkohallitus suhtautuu myönteisesti komission esittämään vihreään kirjaan ja pitää vihreän kirjan tavoitteita kiitettävänä. Keskustelu yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittämisestä ja turvapaikkapolitiikan arvoulottuvuuden korostaminen ovat tärkeitä. Kehittämisen keskeinen lähtökohta tulee olla turvapaikanhakijoiden ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittaminen sekä yhdenvertaisuuden edistäminen.

Kirkkohallitus kannattaa EU:n yhtenäisen, tasavertaisen ja tehokkaan turvapaikkamenettelyn kehittämistä. Tällä tavoin voidaan parhaiten taata oikeudenmukainen menettely, korkeatasoinen oikeusturva ja samantasoinen suojelu koko unionin alueella. Turvapaikkajärjestelmän kehittämiseksi on myös tärkeä arvioida tällä hetkellä voimassa olevien direktiivien toimivuutta. Kirkkohallitus korostaa, että EU:n tulisi tukea pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden auttamista kokonaisvaltaisesti, sekä uudelleensijoittamisen, paikallistason integroinnin että vapaaehtoisen paluun osalta.

Kirkkohallitus toivoo laajaa keskustelua eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän kehittämisestä, erityisesti liittyen tämän tavoitteisiin ja arvoperustaan, sekä tulevien suunta- viivojen luomiseen. Kirkkohallitus on valmis osallistumaan aktiivisesti tähän keskusteluun. Kirkolla on asiantuntemusta ja käytännön kokemusta maahanmuuttajatyöstä niin kansallisella kuin ekumeenisella ja kansainvälisellä tasolla.

2. Oikeudelliset välineet

2.1 Turvapaikkahakemusten käsittely

(1) EU tarvitsee kattavan lähestymistavan turvapaikkakysymykseen. Keskeistä on, että olemassa olevien säännösten ja instrumenttien toimeenpano ja niiden vaikutukset arvioidaan perusteellisesti. Tässä arvioinnissa tulisi hyödyntää myös kirkkojen asiantuntemusta.

Turvapaikkamenettelyn sääntöjä tulisi lähentää edelleen, erityisesti muutoksenhakumenettelyn osalta. Nopeutettu turvapaikkamenettely ei saa johtaa suojelun heikentämiseen, vaan sen tulee olla linjassa Geneven pakolaissopimuksen kanssa.

(2) Oikeutta turvapaikkaan tulee ehdottomasti kunnioittaa. Oikeudenmukaisen ja tehokkaan turvapaikkajärjestelmän turvaamiseksi tulisi välttää turvapaikanhakijoiden lähettämistä kolmansiin maihin. Jokainen turvapaikkahakemus tulee arvioida yksilöllisesti, huolellisesti ja mahdollisimman ripeästi.

(3) ”Turvallisen kolmannen maan” ja ”turvallisen alkuperämaan” käsitteet kaipaavat uudelleen arviointia. Ne vaarantavat hakemusten yksilöllisen ja perusteellisen käsittelyn ja siirtävät vastuun tällä tavalla luokitelluista maista tulevien suojelusta kolmansille maille, joilla ei välttämättä ole mahdollisuutta käsitellä hakemuksia asianmukaisesti.

Turvapaikanhakijalla tulee olla mahdollisuus saada ilmaista oikeudellista apua ymmärtämällään kielellä, puolueeton tulkki, henkilökohtainen haastattelu, mahdollisuus tavata ihmisoikeusjärjestöjä sekä muutoksenhakuoikeus. Myös mahdollisuus saada hengellistä tukea tulee turvata.

(4) Yhteinen menettely voisi olla tehokkain lähestymistapa. Parhaimmillaan menettely olisi aiempaa yksinkertaisempi, selkeämpi, nopeampi ja avoimempi. Yhteinen menettely ei kuitenkaan saa merkitä tutkinnan ja kansainvälisen suojelun heikentymistä. Oleellista on taata muutoksenhakuoikeus riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa päätös on tehty. Muutoksenhakuoikeus ei ole tarkoituksenmukainen ilman päätöksen toimeenpanon lykkäystä.

(5) Turvapaikkahakemusten yhteiskäsittely edellyttää, että kaikki jäsenmaat kantavat vastuuta voimavarojensa ja asiantuntemuksensa mukaisesti. Yhteiskäsittelykeskuksia ei tule perustaa. Sen sijaan tulisi kehittää asiantuntemuksen ja osaamisen vaihtoa. Tämä tukee käsittelyn yhdenmukaistumista.

2.2 Turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteet

Turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteiden osalta kirkkohallitus pitää työmarkkinoille pääsyä sekä terveydenhoitopalvelujen saatavuuden turvaamista erityisen tärkeänä. Turvapaikanhakijoiden pääsy työmarkkinoille tulee taata mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Työmarkkinoille pääsyt ehdoista ja aikarajoituksesta tulee päättää yksityiskohtaisemmin. Myös pääsy perus- ja ammatilliseen koulutukseen tulee turvata mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.

Potentiaalisen integraation kannalta on välttämätöntä, että turvapaikanhakija pääsee myös kieliopetukseen mahdollisimman varhain. Asumisjärjestelyt tulisivat olla monipuolisia turvapaikanhakijan tarpeiden mukaisesti. Laajoja vastaanottokeskuksia tulisi välttää. Ihmisellä tulee olla oikeus elää mahdollisimman täysipainoista elämää jo turvapaikanhakuvaiheessa.

Haavoittuvassa asemassa olevien turvapaikanhakijoiden tunnistamisesta tulee säännellä selkeästi ja yhtenäisesti. Jo prosessin alkuvaiheessa tulisi kyetä tunnistamaan kidutuksen, alentavan kohtelun, väkivallan ja seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi joutuneet turvapaikanhakijat. Haavoittuva asema tulee arvioida yksilöllisesti.

(8) Työmarkkinoille pääsyä koskevia kansallisia sääntöjä on lähennettävä. Nopea ja mutkaton pääsy työelämään on sekä turvapaikanhakijan että isäntävaltion etu. Yhtenäinen käytäntö tarvitaan myös ammatillisen pätevyyden tunnustamiseen.

(9) Kirkkohallitus suhtautuu suurella varauksella turvapaikanhakijoiden säilöönnottoon. Siihen tulee mielestämme turvautua vain poikkeuksellisissa tilanteissa, kun vähemmän rajoittavat keinot ovat osoittautuneet riittämättömiksi. Kirkkohallituksen käsityksen

mukaan säilöönoton seuraukset voivat olla erittäin vahingollisia niille turvapaikanhakijoille, jotka ovat olleet vangittuina ja/tai joita on kidutettu kotimaassaan.

Säilöönottettujen turvapaikanhakijoiden ihmisoikeuksia on turvattava kansainvälisten säännösten mukaisesti. Niin vankiloihin, suljettuihin vastaanottokeskuksiin, lentokentille ja raja-alueille säilöön otetuilla tulee olla oikeus kommunikaatiomahdollisuuksiin ja tukihenkilöihin sekä mahdollisuus tavata sukulaisiaan, ystäviään sekä ihmisoikeusjärjestöjen ja uskonnollisten yhteisöjen edustajia. Säilöönoton tulisi olla mahdollisimman lyhytaikaista. Erityisesti alaikäisten turvapaikanhakijoiden osalta säilöönoton käyttö tulisi rajoittaa välttämättömään ja olla kestoltaan mahdollisimman lyhyt.

Säilöönoton perusteet tulee selkeyttää ja niihin liittyvistä ehdoista ja säilöönoton kestosta tulisi säätää yksityiskohtaisemmin.

2.3 Suojelun myöntäminen

(10) Direktiivi pakolaisen määritelmästä ja täydentävästä suojelusta (2004/83/EY) sisältää kriteerit kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten arviointiin. Direktiivin kansallinen toimeenpano on toteutunut hyvin vaihtelevasti. Tämä heikentää eurooppalaista kansainvälisen suojelun uskottavuutta. Ongelmana on, että jäsenvaltioilla on erilaisia tulkintoja kansainvälisen suojelun edellytysten täyttymisestä (esim. vainon aste ja intensiteetti, turvan saaminen oman maan sisällä, ei-valtiollisten toimijoiden taholta tuleva vaino). Toissijaisen suojelun edellytyksistä tarvitaan siten lainsäädännön lähentämistä.

Kirkkohallitus ei näe mielekkääksi suojelun eri kategorioiden luomista, sillä ne eivät edistä yhteiskuntaan integroitumista. Kaikille kansainvälistä suojelua tarvitseville tulisi turvata yhtenäiset oikeudet.

(11) Periaatteessa yksi yhtenäinen asema on puollettavissa, koska kirkkohallitus suhtautuu kriittisesti eri asemaan asetettujen ihmisten mahdollisuuteen integroitua.

(12) Kirkkohallitus suhtautuu periaatteessa myönteisesti yhden yhtenäisen aseman luomiseen kaikille henkilöille edellyttäen, että se vahvistaa toissijaista suojelua tarvitsevien suojelua. Kaikki kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat ihmiset tarvitsevat sellaisen aseman, joka takaa heille mahdollisuuden rakentaa itsenäisesti elämänsä mahdollisimman varhain (oikeus perhe-elämään, pääsy työmarkkinoille, kotouttamistuki).

(13) Yleisesti ottaen ketään haavoittuvassa asemassa olevaa ei kirkon näkemyksen mukaan tulisi poistaa maasta. Humanitaaristen syiden lisäksi on olemassa turvapaikanhakijoita ja siirtolaisia, joita ei käytännössä voida palauttaa kotimaahansa. Kielteisen turvapaikkapäätöksen saaneita ja muita vailla statusta olevia varten tarvitaan uusi yhteisötason instrumentti. Näille tulisi myöntää väliaikainen oleskelulupa ja turvata heidän perusoikeutensa.

(14) Kansalliset turvapaikkapäätökset tulisi tunnustaa vastavuoroisesti kaikkialla EU:ssa, kuten jo nyt tehdään karkotuspäätöksen kohdalla.

2.4. Monialaiset kysymykset

2.4.1 Haavoittuvan aseman asianmukainen huomioon ottaminen

(15) Kirkkohallitus tukee vihreän kirjan ehdotusta siitä, että kaikissa eri vaiheissa käytetään myös kansalaisyhteiskunnan erityisasiantuntemusta hyväksi. Myös kirkkojen osaamista tulisi hyödyntää esimerkiksi kansallisen ja EU-tason koulutusohjelmia suunniteltaessa sekä parhaiden käytäntöiden levittämisessä ja kehittämisessä.

On välttämätöntä huolehtia traumatisoituneiden henkilöiden mahdollisimman varhaisesta hoitoon pääsystä.

(16) Kiintiöt voivat olla yksi väline haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden vastaanottamiseksi. Euroopan pakolaisrahastolla voisi olla jäsenvaltioille tarkoitettuja määrärahoja tätä varten. Näiden ihmisten vastaanotto edellyttää pitkäaikaista sitoutumista heidän erityistarpeisiinsa vastaamiseksi.

2.4.2 Kotoutuminen

(17) Kotoutumisen osalta kirkkohallitus korostaa työllistämisen merkitystä. Kotouttamistoimenpiteet tulisi käynnistää mahdollisimman pian maahan saapumisen jälkeen. Keskeinen oikeudellinen toimenpide on työntekoon oikeuttavan oleskeluluvan myöntäminen. Kotoutumisen edellytys on, että turvapaikanhakijoille ja kansainvälisen suojelun saaneille annetaan selkeä oikeudellinen asema. Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla, joka on aktiivisesti osallistunut maahanmuuttajien kotoutumiseen, on paljon asiantuntemusta ja käytännön kokemusta tällä alalla.

2.4.3 Toisen vaiheen välineiden kattavuuden varmistaminen

(18) Maatietojen soveltamisesta turvapaikkamäärityksessä tulisi laatia yhteiset standardit ja lisätä jäsenvaltioiden yhteistyötä. Tietojen mahdollisesta arkaluonteisuudesta huolimatta tiedonvaihdon tulisi olla mahdollisimman läpinäkyvää. Erityisesti tuomioistuimilla kaikissa jäsenmaissa tulee olla vapaa pääsy turvapaikkamääritykseen vaikuttavaan tietoon. Yhteisten standardien luomista voidaan edistää turvapaikkamääritysten kanssa työskentelevien virkamiesten yhteisillä koulutuksilla.

3. Täytäntöönpano – Liitännäistoimenpiteet

(19) Kaiken käytännön toiminnan laadullista tasoa tulee parantaa, esimerkkinä rajavartijoiden ja tulkkien koulutus, luotettavan maatiedon hankkiminen ja pätevän oikeusavun varmistaminen. Myös tiedon levittämistä tulisi parantaa.

(20) Yhteisen lähestymistavan kehittämiseksi tulee panostaa EU:n laajuiseen koulutukseen, jossa voitaisiin hyödyntää esimerkiksi UNHCR:n asiantuntemusta.

(21) Rakenteellista tukea voitaisiin antaa erityisesti vaihto-ohjelmien ja yhteisten koulutusten järjestämiseen. Kirkkohallitus kannattaa esitystä Euroopan unionin viraston perustamisesta. Virastolle tulisi antaa mm. koulutukseen, yhteisen turvapaikkajärjestelmään liittyvän toiminnan koordinointiin ja implementoinnin valvontaan sekä myönteisen ilmapiirin edistämiseen liittyviä tehtäviä. Virastolla voisi olla lisäarvoa osaami-

sen vahvistamisessa ja monitoroinnin järjestämisessä. Virastolle ei kuitenkaan kirkkohallituksen mielestä voida siirtää Euroopan komissiolle kuuluvaa vastuuta jäsenvaltioiden toimien valvonnasta.

(22) Tavoitteena tulisi olla, että virasto toimisi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden hallitusten ja kansalaisjärjestöjen sekä oikeudellisten ja tutkimusverkostojen kanssa.

4. Yhteisvastuu ja rasisitusten jakaminen

4.1 Vastuun jakaminen

Kirkkohallitus pitää vastuun jakamista sekä jäsenvaltioiden välillä että globaalilla tasolla tärkeänä. Tältä osin ei kuitenkaan saa unohtaa turvapaikanhakijoiden yksilöllisiä oikeuksia ja intressejä.

Kirkkohallituksen havaintojen mukaan Dublin-järjestelmä on tuottanut enemmän ongelmia kuin ratkaisuja. Kirkkohallitus katsoo, että turvapaikkahakemus tulisi periaatteessa käsitellä maassa, jossa hakemus jätetään. Tällainen järjestelmä olisi yksinkertaisin ja säästäisi aikaa, kun turvapaikanhakijoita ei siirrettäisi maasta toiseen.

Tilanteissa, joissa vastaanottajavaltio ei kykene käsittelemään hakemuksia, apua voitaisiin tarjota liikkuvien asiantuntijatiimien avulla.

Rasitusta jakavia, ns. oikaisevia menettelyjä harkittaessa tulee ottaa huomioon suojele-
aseman saaneiden henkilöiden mielipide ja perhesiteet.

5. Turvapaikkakysymysten ulkoinen ulottuvuus

5.1. Kolmansien maiden tukeminen niiden tarjoaman suojelun lujittamiseksi

(27) EU:n alueellisista suojeleohjelmista ei ole vielä saatu riittävästi kokemuksia, jotta niiden tehokkuutta ja jatkuvuutta voitaisiin vielä arvioida. Ohjelmien tärkein tavoite tulee olla pitkittyneiden pakolaistilanteiden purkaminen ja kestävien ratkaisujen edistäminen pakolaisten suojelelussa. Vaihtoehtoina ovat paikallinen integroituminen, paluu kotimaahan tai uudelleensijoittaminen. Tavoitteen saavuttaminen edellyttää EU:lta pitkäjänteistä ja määrätietoista sitoutumista. Ohjelmien arvioinnin onnistumisen edellytys on, että ohjelmille on määritelty mitattavissa olevia tavoitteita.

(28) EU:n tulee tarjota tukea ja resursseja, jotta kolmannet maat voivat luoda ja kehittää turvapaikkajärjestelmää. Ollakseen uskottava EU:n tulee samalla hoitaa oma vastuunsa pakolaisten suojelelussa.

(29) Vihreä kirja osoittaa kiitettävästi politiikan koherenssin tarpeen kehityskysymyksissä. Koherenssia tarvitaan lisäksi konfliktien ehkäisyssä ja hallinnassa, sovintoprosesseissa sekä pakolaisten paluun järjestämisessä ja uudelleen integroitumisessa konfliktien päätyttyä.

5.2. Uudelleensijoittaminen

(30) Kirkkohallitus pitää pakolaisten uudelleensijoittamista tärkeänä kansainvälisen suojelun välineenä. Kirkot ovat Suomessa ja muissa Euroopan ns. kiintiömaissa olleet aktiivisesti mukana kiintiöpakolaisten vastaanotossa ja heidän integroimisessaan yhteiskuntaan. Tavoitteena tulisi olla vastuullisten ja pysyvien ratkaisujen luominen.

Tällä hetkellä vain kuusi jäsenmaata osallistuu säännöllisesti pakolaisten uudelleensijoittamiseen. EU kuitenkin pyrkii edistämään unionin uudelleensijoittamisohjelman kehittämistä. Kirkkohallitus toivoo, että EU johdonmukaisesti jatkaa tämän ohjelman rakentamista ja hyödyntää siinä uudelleensijoittamisessa mukana olevien maiden kokemusta. EU:n tulisi olla aloitteellinen jäsenmaiden rohkaisemiseksi ottamaan vastuuta akuuteista pakolaiskeskittymistä. Jäsenvaltioita tulisi myös rohkaista kasvattamaan kiintiöpakolaiskiintiöitään.

(31) Koordinoidun lähestymistavan luomisessa tulee ottaa oppia pioneerimaiden kokemuksista. Koordinointia voidaan lisätä mm. yhteisillä valintamatkoilla ja -kriteereillä. Yhteisen uudelleensijoittamisohjelman kehittämisen edellytys on, että UNHCR:n uudelleen-sijoittamisohjelman valmisteluresursseja vahvistetaan.

(32) EU:ssa tulisi huomioida valinnoissaan UNHCR:n osoittamat pitkittyneet pakolais-tilanteet.

5.3. Erilaisista muuttajista koostuvien muuttovirtojen kohtelu ulkorajoilla

(33) Olennaista on rajavartioiden laadukas ja pitkäjänteinen koulutus. Rajavartioilla tulee aina olla mahdollisuus saada konsultointiapua turvapaikkakysymyksiin perehtyneiltä asiantuntijoilta. UNHCR:llä tulisi olla täysimääräinen pääsy kaikille EU:n raja-alueille.

(34) Vakavia ja suuria hätätilanteita varten voitaisiin kehittää oma sijoitusohjelma EU:n sisällä. Tämä edellyttää lyhytaikaisen vastaanottokapasiteetin lisäämistä.

5.4. EU:n rooli globaalina toimijana pakolaiskysymyksissä

35) Ollakseen merkittävä ja uskottava globaali toimija EU:n tulee osoittaa toiminnallaan, että se on sitoumustensa takana. Yhteiselle, kattavalle ja laadukkaalle turvapaikkajärjestelmälle on siten tarvetta.

Dublin-arvio

Kirkkohallitus pitää Dublin-järjestelmää ongelmallisena. Järjestelmä perustuu siihen oletukseen, että turvapaikanhakijoilla olisi samat edellytykset saada suojelua eri jäsenvaltioissa. Hakija voidaan näin ollen palauttaa toiseen jäsenvaltioon tutkimatta hänen hakemustaan siinä maassa, joka hakijan lähettää. Järjestelmä ei kirkkohallituksen saamien tietojen mukaan ole toiminut käytännössä kovinkaan hyvin, ja siihen liittyy runsaasti epäkohtia. Myös komission arviointiraportissa tiedostetaan, että järjestelmään liittyy ongelmia.

Kirkkohallitus suhtautuu siten kriittisesti nykyiseen Dublin-järjestelmään ja kannattaa sen kehittämistä edelleen niin, että siihen liittyvät epäkohdat vähenevät ja turvapaikan-

hakijoiden oikeudenmukainen kohtelu taataan. Kirkkohallitus pitää lisäksi järjestelmään liittyvää nykyistä tulkinnanvapautta liian suurena. Vastaanottoon liittyvät ehdot tulisi säädellä nykyistä yksityiskohtaisemmin. Kirkkohallitus ei ota tässä vaiheessa kantaa arviointiraportissa esitettyihin yksityiskohtaisiin ehdotuksiin.

Direktiiviehdotus pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin ulottamisesta kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin

Kirkkohallitus pitää hyvänä, että tämä EU:n lainsäädännössä oleva aukko paikannetaan ehdotetulla tavalla siten, että pakolaiset ja toissijaista suojelua saavat henkilöt sisällytetään pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY soveltamisalaan.

Kansliapäällikkö

Risto Junttila

EU-lakimies

Lena Kumlin